

Rozdział 1

L.p.	art. ustawy	treść uwag	komentarz
1.	Art. 2, pkt. 2	„Biogaz rolniczy” w tej definicji należy wykreślić słowa: „ lub biomasy leśnej ”.	Surowce, z których ma być produkowany biogaz rolniczy powinny być pochodzenia rolniczego lub pozostałościami z przetwórstwa rolnego w 100%. <u>Biomasa drzewna jest surowcem o małym potencjale do produkcji metanu w procesie fermentacji.</u> Z produkcji biogazu powstaje duża ilość odpadów pofermentacyjnych, które po odpowiednim przygotowaniu (wysuszenie, sprasowanie) mogą stanowić nowe źródło energii. Należy stworzyć warunki do wykorzystania tych odpadów, kwalifikowanych, jako biomasa agro, w instalacjach spalających biomasę. Jeżeli wprowadzi się definicję biogazu rolniczego w obecnym kształcie, to w przypadku wykorzystywania w 100% biomasy leśnej przez biogazownie rolniczą otrzyma ona świadectwa pochodzenia dla energii z OZE na innych warunkach niż biomasa leśna zdefiniowana w art. 2 ust 3 – biomasa i wykorzystana w innych instalacjach odnawialnych źródeł energii. Pozostawienie zapisu w proponowanej treści ustawy powoduje dualizm w definicjach biogazu rolniczego i biomasy.
2.	Art. 2, pkt. 3	Przed średnikiem dodać sformułowanie: 3) ...” z wyłączeniem drewna pełnowartościowego”;	W projekcie ustawy o odnawialnych źródłach energii w definicji biomasy/art2.3) / użyto sformułowanie ‘leśnictwo”, a w pkt.15 „energię pozyskaną z biomasy”. Oznacza to, że nawet drewno pełnowartościowe jest biomasą w rozumieniu tego projektu ustawy, tzn. przysługują producentom energii z OZE świadectwa pochodzenia. Bardzo niebezpieczne, gdyż przy zachowaniu proponowanych definicji w Polsce palić się będzie lasy w paleniskach elektrowni i elektrociepłowni.
3.	Art. 2, pkt.8	Błędna i bardzo zawężona definicja „hydroenergii”. Należy zmienić definicję hydroenergii na „ hydroenergia - energia wód z wyłączeniem energii hydrotermalnej ”	Nieprecyzyjna definicja może wykluczyć instalacje pracujące poza ciekami naturalnymi (kanały i rurociągi) instalacje przemysłowe oraz elektrownie wielofunkcyjne (multipurpose schemes) łączące produkcję energii z innymi funkcjami, np. dostarczania wody pitnej, oczyszczania wody, systemami dystrybucji wody, nawadniania, systemami chłodzenia wodą itp. Definicja w proponowanym w ustawie brzmieniu wyklucza bezpośrednio wykorzystanie energii kinetycznej wody.

4.	Art. 2, pkt.9	Instalacja OZE"- nieprecyzyjne nazwanie instalacji „urządzenie techniczne” Proponowany zapis „Instalacja odnawialnego źródła energii - zespół urządzeń, instalacji oraz obiektów budowlanych służących do wytwarzania energii pochodzącej z odnawialnego źródła energii.”	Proponowany zapis uwzględnia całość niezbędnej infrastruktury służącej do wytwarzania energii. Pozostawienie zapisu urządzenia techniczne wprowadza nieznane w prawie pojęcie „...techniczne” i nie uwzględnia jednoznacznie budowli np. jazy, zasuwy, upusty czy wręcz kanały i koryta rzek w zasięgu cofki; W instalacjach OZE związanych z hydroenergią wszystkie te elementy są niezbędne i służą do wytwarzania energii. Dodatkowo pojęcia zespołu urządzeń są zdefiniowane w Prawie Ochrony Środowiska, a pojęcie obiektu budowlanego zgodnie z wykładnią systemową to budynki i budowle, których definicje są zawarte w Ustawie Prawo Budowlane
5.	Art.2, pkt. 9	Powinna być wprowadzona oddzielna definicja dla „Magazynowania energii z odnawialnych źródeł energii” w brzmieniu: „Instalacja magazynowania energii – gromadzenie energii wytworzonej w instalacjach odnawialnych źródeł energii oraz zasobów służących do wytwarzania energii w tych instalacjach.”	W uzasadnieniu ustawy napisano w tym miejscu o zbiornikach retencyjnych i szczytowych; proponowany w ustawie zapis jest nieprecyzyjny. Wprowadzenie nowego punkt w definicjach jednoznacznie stwierdza, że magazynowanie obejmuje energię wyprodukowaną oraz energię, która będzie wyprodukowana po wykorzystaniu zasobów zgromadzonych np. w zbiornikach wodnych, akumulatorach energii, zbiornikach ciepła itp.
6.	Art. 2. pkt. 10	Końcowe zużycie energii brutto"- nieprecyzyjny zapis. Należy z definicji wyłączyć energię zużytą w pompowaniu w elektrowniach szczytowo-pompowych.	W definicji- za „końcowe zużycie energii brutto” uznano między innymi zużycie energii przez przedsiębiorstwa energetyczne na wytwarzanie energii elektrycznej. Istnieje obawa, że do zużycia końcowego określonego w ustawie może być również zaliczana energia elektryczna zużyta do pompowania przez elektrownie szczytowo-pompowe w procesie świadczenia usług systemowych. Należy jednoznacznie, literalnie wyłączyć energię zużytą w trakcie świadczenia usług systemowych. W przeciwnym razie elektrownie szczytowo-pompowe potraktowane byłyby jak odbiorca końcowy wraz z kosztami wynikającymi z obowiązku pozyskania i umorzenia świadectw pochodzenia.”

7.	Art. 2, pkt. 12	Proponowany zapis: „Mikroinstalacji – instalacja odnawialnego źródła energii o zainstalowanej mocy elektrycznej nie większej niż 100 kW, lub zainstalowanej mocy cieplnej lub chłodniczej nie większej niż 130 kW”	Brak jest jakichkolwiek przesłanek ekonomicznych, które uzasadniałyby zróżnicowanie w zależności od źródła ilości wyprodukowanej energii w mikroinstalacji. Proponowane rozwiązanie jest sprzeczne z obowiązującą ustawą o swobodzie działalności gospodarczej art. 6 – „Podejmowanie, wykonywanie i zakończenie działalności gospodarczej jest wolne dla każdego na równych prawach, ... ” Proponowane w ustawie rozwiązanie łamie zasadę równości ze względu na zastosowanie preferencyjnych (wyższych) parametrów instalowanej mocy tylko dla jednego wybranego źródła.
8.	w Art.2 pkt 20)	Dopisać w art.2 pkt 20 o treści: 20) „drewno pełnowartościowe – drewno spełniające wymagania jakościowe określone w normach określających wymagania i badania dla drewna wielkowskładowego liściastego, drewna wielkowskładowego iglastego oraz drewna średniowskładowego dla grup oznaczonych, jako S1,S2 i S3 oraz materiał drzewny powstały w wyniku procesu celowego rozdrobnienia tego drewna.”	W projekcie ustawy o odnawialnych źródłach energii w definicji biomasy/art2.3) / użyto sformułowanie ‘leśnictwo’ a w pkt.15 „energię pozyskaną z biomasy”. Oznacza to, że nawet drewno pełnowartościowe jest biomasą w rozumieniu tego projektu ustawy, tzn. przysługują producentom energii z OZE świadczenia pochodzenia. Bardzo niebezpieczne, gdyż przy zachowaniu proponowanych definicji w Polsce palić się będzie lasy w paleniskach elektrowni i elektrociepłowni
9.	Art. 2	„Spalanie wielopaliwowe” - brak definicji, postulujemy jej wprowadzenie	W art. 47. ust. 1, pkt, 2, który mówi o współczynnikach korekcyjnych, wprowadza się to pojęcie bez jego zdefiniowania. Czy instalacja, w której spalana jest biomasa z biogazem jest instalacją spalania wielopaliwowego? Jeżeli tak to przysługuje jej inny współczynnik korekcyjny, niż dla instalacji, w której spalana jest biomasa z paliwami nieodnawialnymi.
10.	Art.2	„produkcja brutto” - brak definicji, postulujemy jej wprowadzenie	Brak definicji, pomimo, że później w tekście ustawy przywołuje się „produkcję brutto” i jest delegacja do rozporządzenia, które będzie opisywało, w jaki sposób ją mierzyć

11.	Art.2	„produkcja netto”- brak definicji, <i>postulujemy jej wprowadzenie</i>	Wśród definicji związanych z produkcją powinna znaleźć się zarówno definicja produkcji netto jak i definicja związana z produkcją netto potrzeb własnych. Brak takiej definicji w ustawie o podatku akcyzowym powoduje poważny problem. W ustawie o podatku akcyzowym pojawiają się pojęcia zużycia związanego z wytwarzaniem i zużycia w ramach potrzeb własnych niezwiązanego z wytwarzaniem energii.
12.	Art. 2	„sprzedawca z urzędu”- brak definicji, <i>postulujemy jej wprowadzenie i wprowadzenie bezwzględnego obowiązku zakupu energii elektrycznej ze źródeł OZE</i>	<p>Brak „Sprzedawcy z urzędu” lub innego podmiotu zobowiązanego do zakupu energii ze źródeł OZE – oznacza brak jednoznacznej ścieżki sprzedaży niezbędnej dla pozyskania finansowania zewnętrznego. Skutek ekonomiczny uzależniony jest od stosowanej technologii. W przypadku elektrowni wiatrowych możemy spodziewać się istotnego obniżenia ceny sprzedaży w stosunku do „ceny urzędowej”. Duże przedsiębiorstwa energetyczne – nabywcy energii mogą nie być zainteresowane zawieraniem umów długoterminowych ze stałą roczną ceną wraz ze sposobem indeksacji, a wymusić rozliczenia na rynku SPOT.</p> <p>Dodatkowym argumentem wpływającym na ryzyko obniżenia ceny przez obecnego sprzedawcę z urzędu są bariery organizacyjne w istotny sposób utrudniające realizację transakcji z innym podmiotem niż obecny sprzedawca z urzędu. Z punktu widzenia banku brak takich regulacji stanowić będzie istotny element ryzyka projektu i skutkować zwiększeniem prowizji i marży bankowej. Do analizy skutku takiego ryzyka niezbędny jest udział banku. Proponowany okres regulacji w tym zakresie – 15 lat.</p> <p>Konieczne jest przywrócenie sprzedawcy z urzędu na dotychczasowych zasadach.</p> <p>Przyjęcie uwagi prowadzi do zgodności regulacji z obowiązującymi obecnie zasadami zakupu energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych. Odstąpienie od tej reguły jest niezgodne z przyjętym Krajowym Planem Działania, w którym stwierdzono (str. 30 i str. 90) m.in., że „Dodatkową regulacją zapewniającą (...) Zlikwidowanie bariery polegającej na ryzyku inwestycyjnym jest wprowadzenie do systemu wsparcia minimalnego gwarantowanego poziomu przychodu”. Dodatkowo na str. 101 KPD wskazano, że w Polsce wprowadzono „system zakupu energii elektrycznej przez sprzedawców energii elektrycznej z urzędu.”</p>

			<p>Zagadnienie to dość szeroko opisane jest także na stronie 75 i 77 KPD, gdzie jednoznacznie wskazuje się Komisji Europejskiej, że polski system wsparcia obejmuje: „priorytet w odbiorze produkowanej przez nich energii do sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej” oraz „gwarancje sprzedaży wyprodukowanej energii po cenach, co najmniej równych średnim cenom energii konwencjonalnej rynku konkurencyjnego w poprzednim roku kalendarzowym”.</p> <p>W żadnej części KPD nie stwierdzono, że nastąpi odstąpienie od tej regulacji. Odstąpienie od gwarancji odbioru energii jest niezgodne także z przyjętymi działaniami w pkt. 5.2. Polityki Energetycznej Polski (utrzymanie mechanizmów wsparcia dla producentów energii ze źródeł odnawialnych) oraz pkt. 64 Dyrektywy 2009/28/WE, który stwierdza, że konieczne jest wzmocnienie ram dla włączenia energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii do sieci, o których mowa w Dyrektywie 2001/77/WE, która w dalszym ciągu w tym zakresie obowiązuje. Należy również podkreślić, że propozycja ust. 1 w projektowanej ustawie jest jednocześnie sprzeczna z zapisami art. 35 ust. 1 przedstawiającymi algorytm wyliczenia opłaty zastępczej, w którym uwikłana jest cena gwarantowana energii stanowiąca w danym roku średnioroczną cenę energii na rynku konkurencyjnym z roku poprzedniego. To z kolei pociąga za sobą szereg niezgodności z zapisami Krajowego Planu Działania, w którym wielokrotnie podkreśla się „jednolitość”, „czytelność” i „stabilność” systemów wsparcia OZE.</p>
13.	Art. 2	„Świadectwo pochodzenia”, „Prawo majątkowe”, „Gwarancje pochodzenia” - brak definicji, <i>postulujemy jej wprowadzenie</i>	W art. 2 pojawia się definicja „gwarancje pochodzenia” w treści ustawy oprócz tego wielokrotnie używa się pojęć: „prawo majątkowe”, „świadectwo pochodzenia”. Należy je precyzyjnie zdefiniować tak, aby jasne były różnice pomiędzy nimi, ponieważ są to pojęcia kluczowe przy systemie wsparcia dla energii z OZE. Na podstawie zapisów przyjętych w propozycji ustawy nie można precyzyjnie określić różnic pomiędzy pojęciami: „świadectwo pochodzenia”, „prawo majątkowe”, „gwarancja pochodzenia”.

Rozdział

2

14.	Art.3, ust. 1	Proponujemy dodanie zapisu: „Inwestycje związane z budową instalacji odnawialnych źródeł energii są inwestycjami celu publicznego.”	Zapis ten podkreśli rangę OZE, a nadto pozwoli producentom tej energii na skorzystanie z wielu udogodnień, które towarzyszą realizacji inwestycji stanowiących cele publiczne m.in.: uproszczenia procedur administracyjnych, zwolnienia z obowiązku uzyskiwania niektórych decyzji i uzgodnień.
15.	Art. 13, ust. 2	Zapis sprzeczny z art. 14 ust. 2 punkt 14 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. 1991 Nr 80 poz. 350).	Art. 14 ust. 2 punkt 14 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych zalicza przychody z odpłatnego zbycia świadectw pochodzenia otrzymanych przez przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej w odnawialnych źródłach energii na wniosek, o którym mowa w art. 9e ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz.U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm.) do przychodów z działalności gospodarczej. Zaproponowany zapis w art. 13 ust. 2 projektu ustawy o OZE jest sprzeczny z powyższym zapisem ustawy o podatku dochodowym. Ponadto zapis taki rodzi ryzyko zaliczania przychodów ze sprzedaży świadectw pochodzenia energii z mikroinstalacji OZE do przychodów z kapitałów pieniężnych. Byłaby to interpretacja bardzo niekorzystna dla producentów energii w OZE, gdyż zaliczanie przychodów ze sprzedaży świadectw do przychodów z kapitałów pieniężnych uniemożliwia odliczenie od przychodu ze świadectw pochodzenia kosztów jego uzyskania (tak jak to ma miejsce w przypadku przychodu z działalności gospodarczej). Problemy z interpretacją przepisów w tym zakresie miały już miejsce w przeszłości, a kres problemom interpretacyjnym położyło wprowadzenie do ustawy o podatku od osób fizycznych wspomnianego wyżej punktu 14 w art. 14 ust. 2.

Rozdział

3

16.	Przed Art. 21	Przed art. 21 należy wprowadzić nowy paragraf nakładający na przedsiębiorstwo energetyczne obowiązek odbioru energii elektrycznej i ciepła z odnawialnych źródeł energii.	Proponowany zapis: Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się obrotem energią elektryczną lub ciepłem jest obowiązane, do zakupu oferowanej energii elektrycznej lub ciepła z przyłączonych do sieci źródeł,. W odniesieniu do ciepła i chłodu obowiązek ten uznaje się za spełniony o ile zostało zakupione w ilości oferowanej jednak nie większej niż zapotrzebowanie odbiorców tego przedsiębiorstwa, przyłączonych do sieci, do której są przyłączone odnawialne źródła energii, gdy ceny są równe lub niższe od obowiązującej średniej ceny sprzedaży ciepła, o której mowa w art. 167 ust. 2 pkt 24 lit. c Ustawy Prawo Energetyczne..
17.	Art. 22, ust.4	Błąd rzeczowy, słowo „albo” na końcu zdania w p. 1), zamienić na „oraz”.	Do wniosku o przyłączenie powinien być dołączony, co najmniej tytuł prawny do nieruchomości.
18.	Art. 22-23	Dwoiste traktowanie mikro źródeł. Poprawne wprowadzenie jednej mocy dla mikroinstalacji 100kW.	Zapis w projekcie ustawy wskazuje n a wszystkie mikroźródła, które – jak wynika z zapisów mają moc do 40 kW- za wyjątkiem mikroźródeł „rolniczych” o mocy do 100 kW. Należy ustalić jedną wartość dla tego typu mikroźródeł, bo ich różnicowanie nie jest uzasadnione ani technicznie ani prawnie. Patrz uwaga Art. 2 pkt.12

19.	Art. 22, ust. 4.2 a i b	Wykreślić ust.4 pkt.2	Brak technicznego i ekonomicznego uzasadnienia dla wykonywania ekspertyz wpływu przyłączonej do sieci mikroinstalacji na system elektroenergetyczny.
20.	Art. 22, ust. 5	Cały ustęp do wykreślenia	W nawiązaniu do poprzedniego komentarza (do art. 22 ust. 4.2 a i b) podkreślamy, że nie ma technicznego i ekonomicznego uzasadnienia dla wykonywania ekspertyz wpływu przyłączenia do sieci mikroinstalacji. Ponadto zapis w art. 22.5 spowoduje, że wykonanie ekspertyzy będzie procesem długotrwałym i kosztownym- będzie wykonywanie na tych samych zasadach dla mikroinstalacji i dużych źródeł np. farm wiatrowych.
21.	Art. 23, ust. 1	Należy zgodnie z Dyrektywą Unijną 2009/28 /WE wprowadzić gwarantowany, priorytetowy dostęp wszystkich OZE do sieci elektroenergetycznej.	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE Art. 16

Rozdział 4

21.	Art. 25., ust.1	Przedsiębiorstwo Energetyczne zajmujące się obrotem energią elektryczną i sprzedażą odbiorcy końcowemu zobowiązane jest do zakupu oferowanej energii elektrycznej wytworzonej z instalacji OZE przyłączonego do jego sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej.	Rozwiązanie tego problemu wymaga wprowadzenia instytucji „ sprzedawcy z urzędu ”, który będzie wypełniał obowiązki odbioru i zakupu energii elektrycznej.
-----	------------------------	--	--

22.	Art. 26, pkt. 2	Zapis sprzeczny z art. 14 ust. 2 punkt 14 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. 1991 Nr 80 poz. 350).	Art. 14 ust. 2 punkt 14 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych zalicza przychody z odpłatnego zbycia świadectw pochodzenia otrzymanych przez przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej w odnawialnych źródłach energii na wniosek, o którym mowa w art. 9e ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz.U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm.) do przychodów z działalności gospodarczej . Zaproponowany zapis w art. 26 pkt. 2 projektu ustawy o OZE jest sprzeczny z powyższym zapisem ustawy o podatku dochodowym. Ponadto zapis taki rodzi ryzyko zaliczania przychodów ze sprzedaży świadectw pochodzenia energii z mikroinstalacji OZE do przychodów z kapitałów pieniężnych. Byłaby to interpretacja bardzo niekorzystna dla producentów energii w OZE, gdyż zaliczanie przychodów ze sprzedaży świadectw do przychodów z kapitałów pieniężnych uniemożliwia odliczanie od przychodu ze świadectw pochodzenia kosztów jego uzyskania (tak jak to ma miejsce w przypadku przychodu z działalności gospodarczej). Problemy z interpretacją przepisów w tym zakresie miały już miejsce w przeszłości, a kres problemom interpretacyjnym położyło wprowadzenie do ustawy o podatku od osób fizycznych wspomnianego wyżej punktu 14 w art. 14 ust. 2.
23.	Art. 28, ust. 10	Układ pomiarowy w mikroinstalacji- rozbieżność postanowień. Usunąć cały ust. 10	W art. 25 ust. 4 zapisane jest, że układ pomiarowy instaluje operator systemu dystrybucyjnego, w art. 28 ust. 10 z kolei, że układ pomiarowo-rozliczeniowy zapewnia wytwarzający energię.
24.	Art. 27	Energia brutto-, czyli energia elektryczna mierzona na zaciskach generatora energii.	Art. 27: w art.25 powinno się znaleźć rozszerzenie definicji energii elektrycznej brutto; co prawda opisuje to dopiero częściowo art., 38.4, lecz kwestia energii elektrycznej brutto powinna być rozwiązana w definicjach
25.	Art. 29	Cały do wykreślenia	Możliwość podwójnego występowania świadectwa. Niewłaściwe ukierunkowanie systemu wsparcia narażające Skarb Państwa na nieuzasadnione koszty wsparcia.
26	Art. 30, ust.1	Złe odniesienie jest: Art. 28, ust. 2, pkt 1), powinno być: Art. 27, ust. 2, pkt 1)	
27.	Art. 32, pkt. 4	Dodać „z wyłączeniem elektrowni szczytowo-pompowych”	Zapis nie powinien dotyczyć elektrowni szczytowo- pompowych.

28.	Art.35. ust.1	<p>Nastąpiła zmiana zasady obliczania opłaty zastępczej, w projekcie występują niespójności. Wartość jednostkowej opłaty powinna być określona w roku wprowadzenia ustawy.</p> <p>Jest: Ozj - jednostkowa opłata wynosząca 470 zł; powinno być: jednostkowa opłata zastępcza w roku wejścia ustawy w życie.</p> <p>Wykreślić w Art. 35 ust.3 słowo: „zastępczą”</p>	<p>Opłata zastępcza jest wyznaczana, jako różnica pomiędzy jednostkową opłatą, która ma wynosić na dzień wejścia w życie nowych przepisów 470 zł/MWh (rok 2012?), a średnią ceną sprzedaży energii elektrycznej w poprzednim roku kalendarzowym publikowaną przez Prezesa URE; jednostkowa opłata ma być corocznie waloryzowana średniorocznym wskaźnikiem cen towarów i usług. Taki poziom jednostkowej opłaty (470 zł/MWh) oznacza brak wzrostu inflacyjnego opłaty w roku 2012 względem roku 2011 (obecnie opłata wynosi 274,92 zł/MWh, a cena „urzędowa” 195,32 zł/MWh, co daje łącznie 470,24 zł/MWh).</p>
29.	Art. 37	Wykreślenie pkt. 1	Mechanizm pozwala na sprzedaż praw majątkowych i generowanie zysków spółki mimo braku możliwości ich umorzenia.
30.	Art. 38, pkt. 1	Delegacja Art. 38 należy pozostawić w kompetencji Ustawy, a nie Rozporządzenia Ministerstwa Gospodarki	Kwalifikacja źródeł energii odnawialnych, wielkość wspomaganie i jego zasady powinny być niezmiennie w okresie wspomaganie, a w każdym razie nie pogarszające się. W przeciwnym razie nie będzie możliwe i obciążone dużym ryzykiem, prognozowanie efektów ekonomicznych inwestycji w rozwój OZE.
31.	Art. 40	<p>Do art. 40 należy dodać ustęp 4 w następującym brzmieniu:</p> <p>„Przychody z praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia stanowią przychody z działalności gospodarczej, o których mowa w art. 14 ust. 2 punkt 14 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. 1991 Nr 80 poz. 350)”</p>	<p>W nawiązaniu do naszego komentarza do art. 13 ust. 2 projektu ustawy o OZE proponujemy wprowadzenie dodatkowego zapisu do art. 40 projektu ustawy, nawiązującego do zapisów ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, aby uniknąć problemów z kwalifikowaniem przychodów ze sprzedaży praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia. Problemy takie miały miejsce w przeszłości.</p> <p>Art. 14 ust. 2 punkt 14 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych zalicza przychody z odpłatnego zbycia świadectw pochodzenia otrzymanych przez przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej w odnawialnych źródłach energii na wniosek, o którym mowa w art. 9e ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz.U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm.) do przychodów z działalności gospodarczej.</p> <p>Przed wprowadzeniem do ustawy o podatku dochodowym ww. zapisu przychody z praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia energii elektrycznej z OZE były w interpretacji niektórych urzędów i izb skarbowych zaliczane do przychodów z kapitałów pieniężnych, a nie do przychodów z działalności gospodarczej. Była to interpretacja bardzo niekorzystna dla producentów energii w OZE, gdyż zaliczanie przychodów ze sprzedaży świadectw do przychodów z kapitałów pieniężnych uniemożliwia odliczanie od przychodu ze świadectw pochodzenia kosztów jego uzyskania (tak jak to ma miejsce w przypadku przychodu z działalności gospodarczej). Kres problemom interpretacyjnym położyło wprowadzenie do ustawy o podatku od</p>

			osób fizycznych wspomnianego wyżej punktu 14 w art. 14 ust. 2. Dlatego postulujemy, by ustawa o OZE odsyłała do tego zapisu.
32.	Art. 46 ust. 1	Zmiana treści ustępu Propozycja nowego zapisu: „ Świadectwo Pochodzenia, o którym mowa w art. 27 Ust.1, wraz z określonym współczynnikiem korekcyjnym, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie Art. 27 przysługuje dla nowej lub modernizowanej instalacji odnawialnego źródła przez okres kolejnych 25 lat, liczony od dnia oddania tej instalacji do użytku, a w przypadku odnawialnego źródła energii oddanej do użytku przed dniem wejścia w życie ustawy zgodnie z zasadami opisanymi w ust. 4, przez okres kolejnych 25 lat liczony od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej, za którą przysługiwało świadectwo pochodzenia. „	Idąc za przykładem wielu państw europejskich (m.in. Hiszpania, Szwajcaria, Włochy) proponujemy zastosować wydłużenie okresu wsparcia do 25 lat dla wszystkich instalacji OZE lub przynajmniej w odniesieniu do małych elektrowni wodnych. Projekt ustawy nie uwzględnia, bowiem zróżnicowanego stopnia amortyzowania się instalacji i urządzeń służących do wytwarzania energii elektrycznej oraz różnic w ich długotrwałości. Obiekty małej energetyki wodnej są stosunkowo kosztochłonne w realizacji, a ich zyskowość jest znacznie rozłożona w czasie. Ponadto, z uwagi na ich specyfikę: niskie spadki wód, niskie przepływy i brak zbiorników retencyjnych ich amortyzacja jest znacznie wydłużona w czasie, natomiast funkcje, które spełniają znacznie wykraczają poza zagadnienie energetyki. Małe elektrownie wodne oprócz produkowania zielonej energii pełnią ważną rolę w ekosystemie, przede wszystkim utrzymują reżim rzeczny i zapewniają utrzymanie odpowiedniego poziomu wód gruntowych. Brak odpowiednio długotrwałego mechanizmu wsparcia dla małych elektrowni wodnych spowoduje, że przestaną one partycypować w kosztach utrzymania gospodarki wodnej. Zaproponowane zmiany przepisu ograniczają ryzyko sytuacji, w których producenci, aby móc zapewnić sobie wsparcie będą przeprowadzać modernizacje budowli i urządzeń wodnych nawet wówczas, gdy stan techniczny tych obiektów nie będzie tego wymagał (wynika to z długowieczności obiektów hydroenergetycznych).
33.	Art. 46 ust. 3,4	ust. 3 – we fragmencie do pierwszego przecinka, usunąć słowa: „... oddanej do użytku przed 1997 r. ...” ust. 4 Proponujemy zmianę zapisu na: „Za modernizację, o której mowa w ust. 3 uważa się trwałe ulepszenie zespołu urządzeń lub instalacji odnawialnego źródła energii poprzez poniesienie nakładów w wysokości, co najmniej 30% wartości początkowej ustalonej w sposób określony w przepisach o rachunkowości.” pkt 9 – we fragmencie do pierwszego przecinka, usunąć słowa: „... oddanej do użytku po 1997 r. ...”	Zaproponowane zapisy, mogą powodować niejasności w interpretacji oraz nie odnoszą się do instalacji oddanych do użytku dokładnie w roku 1997 (odnoszą się do tych przed 1997 oraz do tych po 1997). Proponowane słowo – „unowocześnienie” nie jest pojęciem zdefiniowanym w prawie. Ustawa o rachunkowości definiuje pojęcie „ulepszenia środków trwałych” – co polega na przebudowie, rozbudowie, modernizacji lub rekonstrukcji i powoduje, że wartość użytkowa tego środka po zakończeniu ulepszania przewyższa posiadaną początkową wartość użytkową Proponowane zmiany zapisów przyczynią się do ujednolicenia tekstu i zapobiegą powstaniu wątpliwości interpretacyjnych.

34.	Art. 46, ust. 4, pkt. 1)	ustalenie wartości początkowej instalacji	Zapis, że ustalenie wartości początkowej i użytkowej instalacji odbywać się będzie na podstawie przepisów o rachunkowości powinien odwoływać się do konkretnych aktów prawnych. Pojawia się wątpliwość czy np. zastosowanie będą miały przepisy podatkowe
35.	Art. 46 ust. 4	<p>Propozycja wprowadzenia kolejnych punktów do ustępu:</p> <p>10. W instalacji odnawialnego źródła energii oddanej do użytku przed 1997 r. oraz instalacji odnawialnego źródła energii, której łączny czas pracy przekroczył 25 lat, liczony od dnia oddania tej instalacji do użytku, o której mowa w ust. 1, świadectwo pochodzenia, o którym mowa w ust. 1, wraz z określonym współczynnikiem korekcyjnym, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 47, przysługuje o ile wszystkie przychody uzyskane ze sprzedaży świadectwa pochodzenia zostaną przeznaczone na budowę nowej instalacji odnawialnego źródła energii, określonej w programie rządowym, o którym mowa w ust. 11</p> <p>11. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska może sporządzić program służący realizacji instalacji odnawialnego źródła energii, jako inwestycji celu publicznego o znaczeniu krajowym w szczególności z uwagi na potrzeby rozwoju gospodarki, bezpieczeństwa, ochrony środowiska lub konieczności zapewnienia osiągnięcia wymaganego udziału energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto.</p> <p>12. Rada Ministrów przyjmuje, w drodze rozporządzenia,</p>	<p>Proponowane są następujące, nowe punkty</p> <p>Omawiana regulacja ma zacząć obowiązywać od dnia wejścia w życie ustawy, przy czym nie przewidziano żadnych okresów przejściowych dla inwestycji znajdujących się w toku realizacji. Takie rozwiązanie, nieuwzględniające między innymi zróżnicowania okresów amortyzacji realizowanych przedsięwzięć, stanowi rozwiązanie bardzo niekorzystne, zwłaszcza z ekonomicznego punktu widzenia. Ponadto, brak długoterminowego wsparcia ogranicza rozwój OZE, a więc postulowanym rozwiązaniem jest wydłużenie możliwego okresu wsparcia, przynajmniej do 25 lat. Warto też ewentualnie rozważyć rozróżnienie możliwego czasu wsparcia dla poszczególnych OZE.</p> <p>Nieuwzględnienie w projekcie ustawy o OZE możliwości przeprowadzenia modernizacji dużych instalacji OZE, oddanych do użytku przed 1997 r., a tym samym pozbawienie możliwości uzyskiwania przez nie praw majątkowych, oraz faworyzowanie instalacji wykorzystujących biogaz i mikroinstalacji, stoi w sprzeczności z podstawowym celem regulacji, a mianowicie dążeniem do zrównoważonego rozwoju OZE oraz wdrożeniem jednolitego i czytelnego systemu wsparcia dla producentów zielonej energii mającym stanowić zachętę inwestycyjną.</p> <p>Przed wszystkim trzeba wziąć pod uwagę obciążenia, jakie spoczywają na hydroenergetyce. Wszystkie elektrownie wodne, również te zbudowane przed 1997 r., niezależnie od mocy zainstalowanej, w coraz większym stopniu „angażowane są”, poprzez zapisy w pozwoleniach wodnoprawnych, w obowiązek utrzymywania cieków wodnych. Obowiązek ten głównie obejmuje określone odcinki cieków wodnych powyżej i poniżej elektrowni wodnej. Zdarza się również obciążanie właścicieli (dzierżawców) elektrowni wodnych kosztami utrzymania stopni wodnych, tj. jazów, zapór, brzegów i samej cofki itp. Koszty te dotychczas ponoszone były przez administratorów cieków – organy melioracji bądź gospodarki wodnej.</p> <p>Pozbawienie wsparcia instalacji OZE oddanych do użytku przed 1997 r. jest szczególnie niekorzystne dla przedsiębiorstw eksploatujących obiekty tego typu. W wyniku wejścia w życie ustawy o OZE w kształcie zaproponowanym przez Ministerstwo Gospodarki przedsiębiorstwa energetyczne stracą dwa razy, tj. nie tylko poprzez odebranie możliwości uzyskania świadectwa pochodzenia dla tych instalacji, ale także w związku z</p>

		program, o którym mowa w ust. 11.”	<p>tym, iż spółki obrotu nie będą mogły zaliczyć wyprodukowanej tam energii do wypełnienia obowiązku zakupu energii z OZE.</p> <p>W związku z powyższym wskazujemy na konieczność wprowadzenia przepisów przejściowych do ustawy, stanowiących o objęciu wsparciem także instalacji powstałych przed 1997 r., a w szczególności z instalacji powstałych wprawdzie przed 1997 r., ale modernizowanych jeszcze przed wejściem w życie ustawy o OZE.</p> <p>Taki zapis da szansę na finansowe zbilansowanie się dla inwestycji polegających na budowie nowych dużych instalacji OZE np. dużych elektrowni wiatrowych, czy też elektrowni wodnych. Bez tego zapisu nie powstanie w kraju żadna większa, nowa elektrownia wodna.</p>
36.	Art. 47	<p>Dodatkowe wspomaganie funkcji społecznych, gospodarczych i środowiskowych, celu publicznego - Rozszerzenie zapisu o ustęp 3. W przypadku wytwarzania energii elektrycznej w instalacji wykorzystującej hydroenergię (dużej elektrowni wodnej), która dodatkowo realizuje dodatkowe społeczne czy środowiskowe lub celu publicznego, największą wartość współczynnika, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie p. 1, powiększa się o 1 punkt (0,5 punktu).</p>	<p>Taki zapisy dałyby szansę na finansowe zbilansowanie się dla nowych dużych elektrowni. Bez tego zapisu, bądź podobnego, maleją szanse na powstanie w kraju kolejnych dużych, nowych elektrowni wodnych. Należy tutaj uwzględnić nadrzędny interes publiczny a także szereg korzyści dodatkowych takich jak: retencja wody, droga wodna, bezpieczeństwo ekologiczne, turystyka, produkcja OZE. Zapisy te zwiększyły by szanse dla Polski w kontekście podpisania konwencji AGNE European Agreement on Main Inland Waterways of International Importance - umowa o głównych śródlądowych drogach wodnych znaczenia międzynarodowego) z 19.01.1996 r., której Polska, jako jedyny kraj europejski nie podpisała. Jak również pomoże to wypełnić zobowiązania Polski w zakresie produkcji i promocji OZE.</p> <p>Kolejnym bardzo istotnym argumentem za wprowadzeniem uwagi jest aktualny stan systemu energetycznego kraju i jego stabilności. Dla rozwoju innych źródeł OZE, szczególnie źródeł charakteryzujących się dużą niestabilnością dla systemu elektroenergetycznego jest niezbędna potrzeba budowy i przyłączenia mocy, które mogą pełnić rolę stabilizacyjną dla systemu. Bez tego może okazać się, iż przyłączenie nowych źródeł OZE jest niemożliwe. Najlepszą funkcję stabilizującą dla systemu pełnią źródła wodne.</p>

37.	Art. 47, pkt. 1	okres prognozy obowiązywania wskaźników- po wyliczeniu źródeł, w pierwszych słowach zdania po myślniku, zamiast: „- na okres kolejnych pięciu lat, ...” powinno być „- na okres wsparcia, ...”.	Wielkość wspomaganie, i jego zasady powinny być niezmiennie w okresie wspomaganie, a w każdym razie nie pogarszające się. W przeciwnym razie nie będzie możliwe, i obarczone dużym ryzykiem, prognozowanie efektów ekonomicznych inwestycji w rozwój OZE. Jest to raczej oczywiste w kontekście zapisu Art. 38, p. 5). Poza tym należy wykluczyć możliwość istotnej zmiany zapisów ustawy jednym rozporządzeniem ministra, które wprowadzi np. zerowe współczynniki dla określonych źródeł,
38.	Art. 47, ust. 1 pkt 6	Ustawodawca błędnie wyznaczył progi wielkości elektrowni wodnych. Proponujemy podział odpowiadający specyfice instalacji i kosztom jej budowy i eksploatacji. Podział ponadto odzwierciedla realne koszty funkcjonowania w środowisku a w szczególności wpływ na utrzymanie gospodarki wodnej. Proponowany podział jest zgodny z używanym przez URE podziałem elektrowni wodnych według wielkości. Wadą strukturalną systemu opartego o progi mocy zainstalowanej jest duże ryzyko, że przekraczaniu tych progów- a więc zwiększaniu zdolności produkcyjnych instalacji- towarzyszyć będzie spadek uzyskiwania przychodów. Jest to efekt sprzeczny z celami ustawy i Dyrektywy OZE. Dlatego środowisko energetyki wodnej postuluje ponadto stosowanie zróżnicowanie wielkości instalacji nie według mocy zainstalowanej a ilości wytworzonej energii. Wówczas progi uzyskanej produkcji w sposób bardzo sprawiedliwy traktowałyby poszczególne źródła i nie stosowano by sztucznego (pod ustawę) instalowania mocy nie zawsze adekwatnej do potrzeb. Ponadto część elektrowni świadczących usługi np. przeciwpowodziowe lub systemowe w systemie podziału elektrowni od mocy zainstalowanej jest – karana (niższym współczynnikiem) za pozytywne dla energetyki i środowiska działania.	Propozycja zapisów dla dwóch wariantów: <u>Wariant I podział wg mocy wraz z proponowanymi współczynnikami:</u> a. Moc zainstalowana w hydroelektrowni do 300 kW -> 1,35 b. Moc zainstalowana w hydroelektrowni 300 do 1,0 MW -> 1,20 c. Moc zainstalowana w hydroelektrowni 1,0 do 5,0 MW -> 1,15 d. Moc zainstalowana w hydroelektrowni 5,0 do 20 MW -> 1,10 e. Moc zainstalowana w hydroelektrowni pow. 20 MW -> 1,05 <u>Wariant II podział wg wytworzonej ilości MWh:</u> (system powinien zostać wdrożony dla wszystkich instalacji OZE i funkcjonować będzie w następujący sposób: każda elektrownia za pierwsze 2000 MWh otrzyma współczynnik 1,35 po przekroczeniu progu produkcji dalsze 4000 MWh sprzeda ze współczynnikiem 1,20, po przekroczeniu od początku roku produkcji w ilości 6.000 MWh współczynnik spada do 1,15, itd.) a. Energia wytworzona w hydroelektrowni · do 2.000 MWh -> 1,35 b. Energia wytworzona w hydroelektrowni · do 6.000 MWh -> 1,20 c. Energia wytworzona w hydroelektrowni · do 30.000 MWh -> 1,15 d. Energia wytworzona w hydroelektrowni · do 120.000 MWh -> 1,10 e. Energia wytworzona w hydroelektrowni pow. 120.000 MWh -> 1,05
39.	Art. 47ust. 3	Wprowadzenie nowego zapisu. Ust.3	Proponowany zapis: „Hydroelektrowniom pracującym po upływie 25 letniego wsparcia przysługuje wsparcie ze współczynnikiem 0,5 o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie ust.1.”

			<p>Projekt ustawy nie uwzględnia zróżnicowanego stopnia amortyzowania się instalacji i urządzeń służących do wytwarzania energii elektrycznej.</p> <p>Obiekty małej energetyki wodnej są stosunkowo kosztochłonne w realizacji, a ich zyskowość jest znacznie rozłożona w czasie. Ponadto, z uwagi na ich specyfikę: niskie spadki wód, niskie przepływy i brak zbiorników retencyjnych ich amortyzacja jest znacznie wydłużona w czasie, natomiast funkcje, które spełniają znacznie wykraczają poza zagadnienie energetyki. Małe elektrownie wodne oprócz produkowania zielonej energii pełnią ważną rolę w ekosystemie, przede wszystkim utrzymują reżim rzeczny i zapewniają utrzymanie odpowiedniego poziomu wód gruntowych. Brak odpowiednio długotrwałego mechanizmu wsparcia dla małych elektrowni wodnych spowoduje, że przestaną one partycypować w kosztach utrzymania gospodarki wodnej.</p> <p>Zaproponowane zmiany przepisu ograniczają ryzyko sytuacji, w których producenci, aby móc zapewnić sobie wsparcie będą przeprowadzać modernizacje budowli i urządzeń wodnych nawet wówczas, gdy stan techniczny tych obiektów nie będzie tego wymagał (wynika to z długowieczności obiektów hydroenergetycznych).</p>
40.	Art. 47 ust. 4	Wprowadzenie nowego zapisu. Ust.4	Proponowany zapis: „Hydroelektrowniom nowobudowanym wraz z pełną infrastrukturą hydrotechniczną (nowy jaz, zaporą, zbiornik,) wielkość odpowiedniego współczynnika, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie ust.1, powiększa się o 0,5 punktu dla danego źródła energii.”
41.	Art. 49 vs. Art. 56 - w relacji do uwag nt. Art. 2, p. 9)	<p>Ujednoczenie określenia źródła energii odnawialnej- ujednoczyć określenie na ‘instalację źródła energii’</p> <p>- Art. 49 - wytwarzanie energii: „... z odnawialnego źródła ...”</p> <p>- Art. 56 - wytwarzanie energii: „... w odnawialnym źródle ...”</p>	Art. 2 w p. 15) opisuje, jako źródło energii – medium, a nie urządzenia techniczne; zapis art. 56 sugeruje - urządzenie.
42.	Art. 53. ust. 2	Prezes URE na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego (...), któremu przysługują prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia wydaje zaświadczenie o utracie ważności gwarancji pochodzenia	<p>Niejasny jest przypadek, gdy świadectwo pochodzenia nie przysługuje. Ta sytuacja dotyczy instalacji oddanych do użytku przed 1997. Jeżeli ta grupa przedsiębiorców wystąpi o wydanie gwarancji pochodzenia to czy zostaną one wydane takim przedsiębiorstwom? W przypadku, gdy świadectwa pochodzenia nie przysługują dla energii z OZE, a gwarancje pochodzenia zostaną wydane to, kto je będzie otrzymywać?</p> <p>Należałoby wprowadzić zapis, że informację o ilości energii elektrycznej z OZE dostarczonej odbiorcy końcowemu powinno się wyznaczać na podstawie posiadanych gwarancji pochodzenia.</p>

43.	Art. 56	Zwolnienia z opłaty za gwarancje- Zwolnienia z opłat za prowadzenie rejestru gwarancji pochodzenia.	Art. 56 mówi o tym, kto jest zwolniony z opłat za prowadzenie rejestru gwarancji pochodzenia, tym samym należy domniemywać, że reszta będzie ponosić opłaty. Wysokość opłat nie jest zdefiniowana. Jeżeli byłyby to opłata podobna jak w przypadku świadectwa pochodzenia to jest to dla EH koszt rzędu kilkuset tyś zł.
-----	----------------	--	--

Rozdział 5

44.	Art. 64	Błąd numeracji. Powinno być Art. 61	
-----	----------------	-------------------------------------	--

Rozdział 7

45.	Art. 80 ust. 4 (sprawdzić zapisy czy jest stały parametr)	Zbyt ogólny i niejasny przepis. Wnioskujemy o wykreślenie z art. 80 ust. 4 słów „ceny lub” i pozostawienie zapisu w brzmieniu: „Stosuje stawki opłat wyższe niż określone w niniejszej ustawie”.	Wprowadzenie kar pieniężnych za stosowanie cen wyższych niż określone w ustawie, a zatem na przykład karanie przedsiębiorców produkujących energię w OZE za osiągnięcie lepszych warunków cenowych niż zapewnione przez ustawę jest sprzeczne z zasadami funkcjonowania wolnego rynku oraz z duchem samej ustawy. Następnym wprowadzenia w życie proponowanego w ustawie zapisu byłaby na przykład możliwość karania przedsiębiorcy produkującego energię elektryczną w mikroinstalacji za uzyskanie wyższych cen sprzedaży wyprodukowanej energii elektrycznej niż cena minimalna przewidziana w art. 26.1.1 ustawy. Wprowadzenie kar pieniężnych za transakcje po cenach niewynikających z przepisów ustawy jest sprzeczne z ogólną zasadą zmierzania do uwolnienia rynku energetycznego w Polsce.
-----	---	--	---

Rozdział 8

46.	Art. 64	Brak spójności pomiędzy art. 2.12, art. 64 i art. 91.1, których zapisy odnoszą się do mikro instalacji. W celu uniknięcia wątpliwości przy interpretacji zapisów trzech ww. artykułów proponujemy następujące zmiany: Jeśli ustawodawca nie przewiduje konieczności wykonywania wszystkich mikroinstalacji, (czyli np. mikroelektrowni wodnych) przez certyfikowanych instalatorów mikroinstalacji wnioskujemy o wykreślenie w art. 91.1 słów: „i których montaż został wykonany przez instalatora mikroinstalacji”. Jeśli ustawodawca przewiduje konieczność wykonywania wszystkich mikroinstalacji przez certyfikowanych instalatorów mikroinstalacji wnioskujemy o dodanie w art. 64 ustępu szóstego o treści: „mikroelektrowni wodnych”.	Art. 2.12 definiuje pojęcie mikroinstalacji między innymi, jako instalację odnawialnego źródła energii o zainstalowanej mocy elektrycznej do 40 kW. Zatem za mikroinstalację można uznać np. instalację małej elektrowni wodnej o mocy do 40 kW (mikroelektrownię wodną). Art. 91.1 przewiduje zmiany w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych polegające na wprowadzeniu możliwości odjęcia od podstawy opodatkowania wydatków poniesionych na nabycie lub montaż mikroinstalacji, które zostały wyprodukowane po dniu 1 stycznia 2011 i których montaż został wykonany przez instalatora mikroinstalacji. Art. 64 wyszczególniający zadania instalatora mikroinstalacji nie przewiduje wśród tych zadań wykonywania przez instalatora mikroinstalacji hydroenergetycznych (mikroelektrowni wodnych) o mocy do 40 kW.
-----	----------------	--	---

Rozdział 9

47.	Art. 102	Błędne odniesienie do art. 83	Art. 83 nie przywołuje żadnej ustawy.
48.	Art.105	Termin wejścia ustawy w życie. 1.01.2014 r.	Zgodnie z art. 105 Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2012 r., z wyjątkiem art. 93 pkt 3 wchodzącego w życie od dnia 1 stycznia 2015 r. W dokumencie Ocena Skutków Regulacji podano, jako datę wejścia w życie Ustawy – 1 stycznia 2015 r., w dokumencie Uzasadnienie do projektu ustawy podano, że Ustawa wchodzi w życie po upływie 4 miesięcy od dnia ogłoszenia (z wyj. art. 93 pkt 3).
49.	Pkt 14 – zmiany w innych aktach prawnych	Ustawa z 6 grudnia 2008 o podatku akcyzowym W art.30 dodaje się ust.7a o treści : 7a. zwalnia się z akcyzy zużycie na potrzeby własne energii elektrycznej wytworzonej w mikroinstalacji w rozumieniu art. 13 ustawy z dnia ... o odnawialnych źródłach energii.	Ponieważ każde zużycie na potrzeby własne producenta energii elektrycznej jest przedmiotem opodatkowania akcyzą / art.9.1 ustawy/. Zwolnione jest zużycie w odnawialnych źródłach energii, ale dopiero po otrzymaniu dokumentu potwierdzającego umorzenie świadectwa pochodzenia energii – w skrócie ze zwolnienia może skorzystać podmiot sprzedający energię odbiorcy końcowemu. Przy takiej definicji producent mikroinstalacji zużywający energię elektryczną na potrzeby własne jest podatnikiem podatku akcyzowego – nie ma go w wykazie zwolnień /art.30.1-7/. Mając na względzie rozwój mikroinstalacji oraz zmniejszenie barier podatkowych celowym jest zwolnienie producentów energii elektrycznej z mikroinstalacji z obowiązku podatkowego.
50.	Pkt 14 – zmiany w innych aktach prawnych	Art.29.2.16) Montażu i podłączeń wolno stojących urządzeń odnawialnych źródeł energii wykorzystujących energię promieniowania słonecznego oraz mikroinstalacje wykorzystujące energię wiatru. oraz dodanie do Art. 3 pkt.22) o treści: 22) odnawialne źródła energii oraz mikroinstalacje – w rozumieniu ustawy z dnia... o odnawialnych źródłach energii.	W ustawie Prawo budowlane tylko montaż wolno stojących kolektorów słonecznych / Art. 29.2.16) / jest zwolniony z uzyskania pozwolenia na budowę. Nie dotyczy to instalacji fotowoltaiki i małych elektrowni wiatrowych/mikroinstalacje/. Nadto takie sformułowanie / dotyczące montażu / nie zwalnia z uzyskania pozwolenia na budowę podłączenia tych źródeł do instalacji wewnętrznych.- tak jak korzystają z takiego zwolnienia przyłącza/ art. 29.1.20) w tym elektroenergetyczne i ciepłe. Dlatego mając na względzie rozwój OZE proponuję Zmianę treści art.29.2.16)

Uzasadnienie

51.	Str.6, w.11-13	Stwierdzenie „Polska nie posiada korzystnych warunków geograficznych do budowy zbiorników	Polska wykorzystuje obecnie zaledwie 17 do 18 % swojego potencjału technicznego. Przed laty planowano zagospodarowanie tego potencjału przede wszystkim w formie kaskad rzecznych składających się ze stopni hydroenergetycznych ze zbiornikami
-----	-------------------	--	---

		wodnych w celu magazynowanie energii” jest błędne.	<p>umożliwiający regulacyjną i interwencyjną pracę przewałową bez zmiany poziomu wody na stopniach pośrednich, co ma zasadnicze znaczenie dla ochrony przyrody. Sama Kaskada Dolnej Wisły miała umożliwiać regulację w zakresie około 1300 MW. Zaniżenie mocy oddawanej do systemu i zbieranie wody w pierwszym zbiorniku kaskady zwartej jest równoważne magazynowaniu energii pobieranej w tym czasie ze źródła niestabilnego. A przecież w archiwach biur projektowych leżą od dawna założenia projektowe dotyczące m.in. kaskady Wisły Środkowej i Górnej, a także Dunajca, Wisłoka, Sanu i Bugu,</p> <p>Oprócz tego, jeszcze pod koniec lat 80-tych planowano uruchomienie kolejnych elektrowni pompowych, z czego 5 miało powstać do roku 2020. Dobrze znane są ich lokalizacje i założenia projektowe. Chodzi o elektrownie Młoty (750 MW), Rożnów II (700 MW), Kadyny (1040 MW), Niewistka (1000 MW), Sobel (1000 MW) . Rozpoczęta jeszcze na początku lat 70-tych budowa ESP Młoty została przerwana po roku 80-tym wskutek braku środków. Dziś – wskutek wietrzenia górotworu - wykute przed ponad 30-tu laty sztolnie energetyczne mogą być używane już tylko do celów pomocniczych. Niemniej z naszej rozmowy z właścicielem terenu porzuconej budowy – Electricite de France - wynika , że jest on gotów rozpocząć inwestycję od nowa skoro tylko Państwo Polskie stworzy odpowiednie po temu warunki. Moc elektrowni ma być jednak większa – mówi się o 900, a nawet 1000 MW.</p>
52.	Str. 9, w 9-11 od dołu	Ze stwierdzenia „ Minister Gospodarki zabiega w przygotowywanym projekcie, aby wspierać nowe technologie, gdyż oferują wyższą produktywność i stabilność generacji ” wynika, że Minister Gospodarki posługuje się błędnymi założeniami formułując strategię swojego działania. Biorąc pod uwagę kompetencje Ministra Gospodarki, stan taki należy uznać za niebezpieczny.	<p>Cóż to jest „produktywność”? Co to znaczy, że jest wysoka? Wskaźniki energetyczne nowych technologii wcale nie są rewelacyjne. Tak zwany stosunek uzysku energetycznego (stosunek energii elektrycznej wytworzonej w źródle do energii zużytej na jego budowę i eksploatację przez przewidywany czas utrzymywania zdolności ruchowej) wynosi 3 do 6 dla fotowoltaiki, 3 do 5 dla energetyki cieplnej wykorzystującej biomasę, 18 do 24 dla elektrowni wiatrowych. W przypadku elektrowni wodnych przepływowych współczynnik ten wynosi 170 do 267, a w przypadku elektrowni zbiornikowych - - 205 do 280 (źródło: Boschi A.: <i>The EIB's approach to financing hydro projects</i>. Referat wygłoszony podczas konferencji HYDRO 2009, Lyon, 26-28 October, Abstract 1.02.)</p> <p>Jak można mówić o stabilności generacji w przypadku takich nowych technologii, jak energetyka słoneczna i wiatrowa? Energetyka wodna daje coś więcej niż stabilność – dostarcza mocy regulacyjnej i interwencyjnej – niezbędnej do kompensowania wahań dostaw ze źródeł niestabilnych.</p>